

„UDARITE PO PASTIRJU“

TONE MIZERIT

Presenetljivo sta v teh dneh v Sloveniji sovpadala dva dogodka. Po eni strani je Medškofijski odbor za kulturo (MOK) preteklega 4. in 5. aprila, priredil 4. forum za dialog med vero in kulturo z naslovom „Resnica vas bo osvobodila (Jn 8,32) - Škof dr. Gregorij Rožman in njegov čas“. Z druge strani pa je predsedstvo Zveze združenj borcev (ZZB) za vrednote NOB Slovenije in Društvo piscev zgodovine NOB Ljubljana, 10. aprila predstavilo Zbornik „Škof Rožman v zgodovini“. Poročilo o obeh dogodkih lahko bralec najde na strani 2; prvo je izpod peresa našega dopisnika, drugo povzeto po časnikarskih poročilih.

Presenetljivo je tudi, da sta tako predstavitev Zbornika, kot zaključek foruma izzvenela v podobni smeri: ponovna obsodba škofa Rožmana zaradi njegovega protikomunističnega stališča. S partizanske strani se pričakovano ponavlja obsodba najhujšega nasprotnika. Na cerkvenem območju pa ni jasnosti, ni zavesti o Rožmanovem prepričanju, da je komunizem največje zlo in se mu je treba upreti. Teži se po neki spravi, ki bolj zveni po kompromisu skoraj „za vsako ceno“ kot po iskanju in priznanju resnice, ki edino lahko zagotovi trajen in iskren stisk roke med razklanim narodom. O forumu precej podrobno poroča „Družina“ (št. 15), kjer nas pretresa predvsem, ko se zgodovinar Stane Granda sprašuje, če je bil Rožman morda „nepravi človek v nepravem času“.

Nekaj je jasno. Resnice o medvojnih in povojnih pobjah ni mogoče več zakriti. Preveč močno vpijejo grobišča. To priznava celo danes najvišji partizanski predstavnik Janez Stanovnik, predsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije (glej str. 2). Ker pa se jih ne da zanikati, jih je treba na nek način opravičiti, ali vsaj speljati pozornost drugam.

Naravnost tragikomično zveni Stanovnikov poziv, naj „na osnovi resnice pride do sprave in ne do poglobljanja razlik“. Priznava, da so tudi zmagovalci po vojni morili v imenu revolucije brez sodnega naloga, a istočasno se zateka k dokumentom dvomljive narave (pastirsko pismo škofa Vovka), da pozornost usmeri drugam in opraviči kar se opravičiti ne da. To je zlasti prišlo do izraza pred kratkim, ob prekopi Strahinjskih žrtev, ko je Stanovnik menil: „Pietetni odnos do mrtvih je osnova človečnosti. Vsako politično zlorabljanje pokopa ali prekopa je v temeljnem nasprotju s pieteto. Sprava je vprašanje vzpostavljanja zaupanja in strpnega dialoga med živimi in je zato ni mogoče doseči s hinavstvom, kleveto in lažjo ob zlorabi človekovih posmrtnih ostankov.“

Tega se bojijo: da bi se mit NOB dokončno porušil in bi resnica medvojnih in povojnih dogodkov politično škodila njihovi strani in njihovim privilegijem, ki jih še naprej nemoteno uživajo.

Težko je na tem mestu dokončno oceniti tako Medškofijski forum kot partizanski zbornik o škofu Rožmanu. Nimamo še celotnega gradiva. Prepričani pa smo, da ne eden ne drugi ne iščeta resnične sprave. Prepričani pa smo tudi, da bo prišel čas, ko bo lik škofa mučenca dokončno osvetljen, in ga bo Slovenija sprejela kot pravega človeka v pravem času.

Kako je s Hrvaško?

Evropski poslanci so te dni razpravljali o poročilu o napredku Hrvaške na poti v EU, ki ga je pripravil poslanec Hannes Swoboda. Poročilo, ki je po rešitvi problema z zaščitno ekološko-ribolovno cono (ZERC) pozitivno, sicer predvideva konec pogajanj Hrvaške z EU leta 2009 in njen morebiten vstop v EU leta 2011, če bo izpolnila pogoje, med katerimi so tudi dobri odnosi s sosedomi.

„Hrvaška je zgled za vse države na Zahodnem Balkanu, ki kaže: če izpolnite naloge, lahko postanete članica EU“, je poudaril avtor poročila Swoboda. Hrvaška je na dobri poti, a še so problemi v pravosodju, javni upravi, boju proti korupciji in ladjedelništvu, pomembno pa je omeniti tudi odnose s sosedomi, je dejal.

Pogajanja potekajo v skladu z načrti in Hrvaška je v minulih dveh letih bistveno napredovala, odprla je 16 in začasno zaprla dve poglavji, na pristopnih konferencah aprila in junija pa je pričakovati odprtje novih poglavij, je v razpravi v imenu predsedstva EU poudaril državni sekretar za evropske zadeve Janez Lenarčič.

„Bistveno je tudi, da si prizadeva za dobre sosedske odnose, za reševanje odprtih dvostranskih vprašanj,“ je poudaril.

Očividno pa s tem stališčem ne soglašata vsa slovenska delegacija.

Evropski poslanec Lojze Peterle je na

zasedanju poslanske skupine evropskih ljudskih strank pozdravil odločitev Hrvaške, s katero se ta država ponovno zavezuje, da bo spoštovala dogovor z Evropsko Komisijo, Italijo in Slovenijo glede ZERC. Hkrati pa je izrecno nasprotoval dopolnilu evropskega poslanca Possetta, ki vidi v tem dejanju že dokončno rešitev za ZERC. Peterle je napovedal, da bo slovenska delegacija v skupini v tej zvezi podprla dopolnilo poročevalca Swobode.

Na plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju pa je pri razpravi o poročilu o napredku Hrvaške evropska poslanka Ljudmila Novak povedala naslednje:

„Tudi jaz sem vesela, da je naša sosedna Hrvaška ustavila izvajanje ZERC, ki je bila glavna ovira za nadaljevanje pristopnih pogajanj. Kljub temu pa je treba Hrvaško resno opozoriti na to, da v EU spoštujemo dogovore in ne izvajamo enostranskih ukrepov.“

Ne strinjam pa se s pretiranim hvaljenjem Hrvaške ob odpravi ZERC. Najprej je Hrvaška sama zakuhalo ta problem, potem pa jo močno hvalimo, ker ga je odpravila. S tem jo spodbujamo, da bo poskušala na enak način reševati tudi druga odprta vprašanja. Hrvaška si marsikaj privoščila, ker ve, da ima veliko podpo-

ro za vstop v EU.

Slovenija je vedno podpirala vstop Hrvaške v Unijo, ne moremo pa se strinjati z njenim ravnanjem glede mejnih vprašanj, ko prodaja zemljišča v slovenski lasti.“

O razmerju s Hrvaško je spregovoril tudi predsednik republike Danilo Türk. Za POP TV ocenil, da si je hrvaški predsednik Stipe Mesić privoščil izjave, ki „ne pritičejo predsedniku suverene države, kadar govori o drugi suvereni državi ali o političnih odnosih v tej drugi suvereni državi“.

„Med Slovenijo in Hrvaško je še kar nekaj nerešenih vprašanj in ta vprašanja bomo lažje reševali, če bomo med seboj dosegli večjo raven spoštovanja in kulturalnosti v medsebojni komunikaciji,“ je dejal.

Pred hrvaškim veleposlaništvom v Ljubljani pa se je preteklo nedeljo, 14. m. zbrala skupina na protestu proti načinu reševanja vprašanja meje s Hrvaško. Kot je povedal Peter Pavel Klasinc iz Zavoda 25. junij, so želeli s spontanim protestom „izraziti nezadovoljstvo z dejanskim stanjem v zvezi z mejo s sosednjo Hrvaško“.

„Sporočamo hrvaškemu premieru Ivu Sanaderju, da ne potrebujemo niti centimetra hrvaške zemlje, želimo pa, da nam Hrvati vrnejo tisto, kar so nam vzeli,“ je še povedal Klasinc.

Minister Rupel v ZDA

Vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel se je konec tedna mudil v ZDA, kjer se je v New Yorku srečal z generalnim sekretarjem ZN Ban Ki Moonom, v Washingtonu pa z ameriško državno sekretarko Condoleezo Rice.

Rupel se je v New Yorku najprej srečal s predsednikom vodilne mednarodne analitične organizacije Mednarodna krizna skupina Garethom Evansom, potem pa imel srečanje z generalnim sekretarjem ZN Ban Ki Moonom, s katerim sta največ besed namenila vprašanju Kosova, govorila pa sta tudi o drugih temah, povezanih s predsedovanjem Slovenije EU.

V Washingtonu, kjer se je mudil v nedeljo in ponedeljek, je Rupel obiskal sedež Organizacije ameriških držav (OEA), kjer je imel pogovore s pomočnikom generalnega sekretarja Albertom Ramdinom. Rupel je nagovoril stalni svet OEA, pri čemer je bila glavna tema vrh EU - Latinska Amerika in Karibi v Peruju in kjer bodo govorili o strateškem sodelovanju na gospodarski in politični ravni, boju proti revščini in podnebnim spremembam.

Rupel se je v ponedeljek v Beli hiši sestal s svetovalcem za nacionalno varnost ZDA Stephenom Hadleyjem, na State Departmentu pa ga je sprejela državna sekretarka Condoleezza Rice. Z njima se je pogovarjal o vrhu EU-ZDA, ki se ga bo junija v Sloveniji udeležil tudi ameriški predsednik George Bush, pa tudi o Kosovu, Bližnjem vzhodu in odnosih z Rusijo.

V soboto se je Rupel v New Yorku z generalnim sekretarjem Združenih narodov Ban Ki Moonom pogovarjal predvsem o Zahodnem Balkanu, natančneje o Kosovu, pri čemer sta poudarila potrebo po sodelovanju vseh akterjev. O Kosovu je minister v New Yorku govoril tudi s predsednikom vodilne mednarodne nevladne analitične in svetovalne organizacije Mednarodna krizna skupina (International Crisis Group) Garethom Evansom.

Rupel in Ban Ki Moon

Brezigarjeva zavrača namige o odhodu

Generalna državna tožilka Barbara Brezigar zavrača namige o odhodu. Kot je dejala ob robu delovnega sestanka generalnih državnih tožilcev držav članic EU, zaenkrat trdno vodi slovensko državno tožilstvo. „Pred nami je veliko dela, to je resno delo in zaenkrat o čem drugem niti ne razmišljam,“ je še poudarila.

Po besedah Brezigarjeve bo razpis za novega vodjo skupine za pregon organiziranega kriminala razpisan takrat, ko bo Harij Furlan odšel na mesto mednarodnega tožilca v BiH. Kot je povedala, delo skupine poteka „normalno“ in tudi „nikoli ni bilo moteno“. Dodala je, da kolegum, ki delajo v skupini, v celoti zaupa.

Glede preiskave, povezane z nepravilnostmi pri gradnji letališkega stolpa, v katere so bila vpletena nekatera največja slovenska gradbena podjetja, je Brezigarjeva povedala, da državni tožilci skupaj s policijo resno delajo pri zadevi. Oni so po njenih besedah tudi edini, ki točno vedo, v kateri fazi je zadeva. „V glavnem so se resno posvetili samo tej zadevi,“ je dejala.

Prekinitve dela sodnikov in napovedi, da bodo stavkali, če vlada ne bo izpolnila njihovih zahtev, pa Brezigarjeva ni želela komentirati.

Tudi na duhovno moč

EU se mora opirati tudi na filozofijo, religijo in literaturo, ne le na gospodarsko moč, so poudarili na Inštitutu Nove revije pred slavnostnim odprtjem mednarodne konference z naslovom Evropa, svet in humanost v 21. stoletju; dialog v kulturi, dialog med kulturama, ki poteka v soorganizaciji s slovenskim predsedstvom EU.

Konferenca sodi v sklop programa slovenskega predsedovanja EU in Leto medkulturnega dialoga. Kot je na novinarski konferenci povedal programski vodja konference Dean Komel, bodo poskušali ugledni domači in tuje gostje, doma v filozofiji, literaturi in religiji, v svojih prispevkih podati individualen pogled na

prihodnost Evrope, ki je ne gre enačiti le z razvojem.

Prav individualnost je tista, ki je v zgodovini oblikovala evropsko misel, je poudaril Komel, zato bodo udeleženci na koncu konference EU posredovali skupno sporočilo - da naj se nacionalna, jezikovna, religiozna in kulturna različnost Evrope uglaši z njeno gospodarsko močjo.

Komel je obljubil, da bodo na konferenci, na katero so se pripravljali od jeseni 2006, poskušali jasno povedati, da Evropa ne more in ne sme delovati zgolj na ravni „dogovorne ekonomije“. Prisluhniti je potrebno njeni duhovni plati, sicer se Evropa lahko spremeni „v nekakšno čudno prikazen“.

BERI...

IZ ŽIVLJENJA NA SLOVENSKI PRISTAVI	3
ODŠEL JE PROF. ALOJZIJ GERŽINIČ	4
NE SAMO TRUBAR, TUDI VODNIK	4

VTISI IZ SLOVENIJE

Kaj je resnica?

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Medškofijski odbor za kulturo (MOK) je preteklega 4. in 5. aprila, v Lovranu pri Opatiji (zakaj na Hrvaškem, mi ni jasno) priredil 4. forum za dialog med vero in kulturo z naslovom „Resnica vas bo osvobodila (Jn 8,32) - Škof dr. Gregorij Rožman in njegov čas“. Naslov, da je kaj.

Predavatelji so bili filozof dr. Gorazd Kocjančič, dr. Spomenka Hribar (ne razumem, da kdo lahko še smatra njena razmišljanja za pozitiven doprinos k takim simpozijem), dr. Stane Granda in dr. France M. Dolinar.

Medtem ko sta se dr. Kocjančič bolj in dr. Hribar manj poglobila v čisto filozofsko razglabljanje o zgodovini, sta se ostala dva s konkretnimi vprašanji spravila na dr. Rožmana. Za dr. Grando je - med drugim - škof Rožman bil izrazito usmerjen na lokalne razmere in mu je manjkalo poznavanje širših obzorij; da težko razume, zakaj je škof Rožman maševal ob domobranski prisegi in kaj je delal v paradi. Bolj kot vprašanje dejanskega škofovega delovanja in dela duhovščine med vojno pa se mu zdi pomembno vprašanje odnosa nove oblasti do Cerkve.

Dr. Dolinar je svoje besede oprl na pastirsko pismo škofa Vovka za novo leto 1946 (ki ga hranijo v ljubljanskem Nadškofijskem arhivu). V njem škof Vovk obžaluje, da se je del naroda v svoji verski prepričanosti dal zapeljati v boj proti drugemu delu, ki si je takoj ob začetku okupacije zastavil nalogo boriti se do kraja proti okupatorju, osvoboditi domovino in prispevati znatni delež k velikanskemu naporu zaveznikov, da stre fašistično nasilje med narodi Evrope in

vsega sveta. V naslednjih besedah ostro obsodi kristjane, predvsem duhovščino, za izgubo krščanskega čuta.

Ob koncu se udeleženci (okoli štirideset) sprejeli še izjavo, „da je danes potrebno spoštljivo ohranjati zavest o tej tragičnosti in kompleksnosti, ki ne dovoljuje nikakršne ideološke instrumentalizacije škofa Rožmana o medvojnem dogajanju“.

Za tisti del naroda, ki naj bi se v svoji verski prepričanosti dal zapeljati, so to hude besede. Dokument je pač dokument in proti takemu je težko oporekati. Tudi ni večjega slepca od tistega, ki ne mara gledati.

Vendar ravno zaradi tega, ker človek hoče gledati, videti vsaj neko medlo lučko, nekatere stvari niso prepričljive brez dodatne razlage.

Na primer: Tednik Družina je v poročilu zapisal: „France M. Dolinar je javnosti prvič predstavil pastirsko pismo škofa Antona Vovka iz leta 1946 - nepoznan dokument ...“ Koliko vprašanj se poraja!

Prvič predstavljeno pismo? Kako prvič? Ali ni prvič prišlo v javnost leta 1946? Ali župniki niso prebrali pastirskega pisma svojim župljanom? Je bil namenjen le župnikom? V vsem tem času ga ni nihče uporabil proti škofu Rožmanu? Veliko vprašanj za nekoga, ki se ne ukvarja z zgodovino in se zaveda svoje nevednosti.

Drugi sklop vprašanj pa se nanaša na čas in okoliščine. Če upoštevamo, kaj vse so komunisti zahtevali in izsiljevali že za časa revolucije in med vojno (n. pr. podpis izjave zajetih bogoslovcev na Turjaku), bi se mi ne zdelo nič čudno, da bi mu narekovali tudi, kaj naj napiše svojim vernikom tedaj, ko so imeli popolno oblast v deželi. Lahko bi tudi - v iskanju manjšega zla - pristal na tako pismo. Bi bil to možen razlog, da pismo ni bilo „resno vzeto“ in ga vse do danes ni nihče registriral? Da bi na forumu omenjali ali dopuščali tudi take hipoteze, časnikarska poročila ne pišejo. Treba bo počakati na izid zbornika s prepisi predavanj in razprav po njih.

Vsekakor - in to je zelo osebni zaključek, ki se mi poraja ob branju poročila - me ta forum na Hrvaškem nekako nagovarja:

- da Slovenija še ni vredna, da bi v njej počivali zemeljski ostanke ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana;

- naj pokojni škof še naprej počiva v grobu na ameriških Brezjah, v Lemontu, - v izseljenstvu, kakor toliki njemu zaupani verniki, - četudi do sodnega dne!

GB

NOV NAPAD

„Škof Rožman v zgodovini“

Preteklega 10. aprila so na posebnem srečanju v Ljubljani predstavili Zbornik „Škof Rožman v zgodovini“, ki ga je organiziralo predsedstvo Zveze združenj borcev (ZZB) za vrednote NOB Slovenije in Društvo piscev zgodovine NOB Ljubljana.

Predsednik Zveze Janez Stanovnik je ob predstavitvi zbornika dejal, da so tudi zmagovalci po vojni morili v imenu revolucije brez sodnega naloga. Predsednik zveze borcev (ZZB NOB) je sicer prepričan, da je osnova za spravo zgolj resnica.

Kot je uvodoma dejal Stanovnik, zbornik *Škof Rožman v zgodovini* ni interpretacija, temveč nabor dokumentov. „Berite ga v smislu iskanja resnice o tem dogajanju in želje, da se na osnovi resnice pride do sprave in ne do poglobljanja razlik,“ je poudaril. Prepričan je namreč, da sprave ne smemo razumeti kot tehnični korak.

Zbornik po Stanovnikovem mnenju potrjuje navedbe pastirskega pisma škofa Antona Vovka, ki so ga prvič prebrali v tork na forumu za dialog med vero in kulturo (glej zgornji članek). „Pismo potrjuje vse to, kar zbrani dokumenti v zborniku povedo,“ je poudaril.

Pri tem Stanovnik poudarja predvsem navedbe škofa Vovka o bojnih med vojno in po njej, v katerem je zapisal, da so rojaki v imenu vere morili brez sodnega naloga.

Predsednik zveze borcev (ZZB

NOB) je sicer prepričan, da je osnova za spravo zgolj resnica. Meni namreč, da je bila razveljavitev sodbe proti škofu Rožmanu v javnosti napačno interpretirana, kot da gre za rehabilitacijo takrat obsojenih.

„Pri tem obstaja nevarnost, da se to pretvori v nov stereotip napačne razlage zgodovine, kar bi se lahko sprejemalo kot resnica,“ je poudaril.

Na vprašanje, kaj je dejansko dejal, da vsi kazenski zakoniki po svetu sodelovanje z okupatorjem kvalificirajo kot zločin in narodno izdajo, ki se jo kaznuje s smrtjo. Rožman se je leta 1942 pogovarjal s takratnim generalom Robbotijem, ki je bil vojaški okupacijski poveljnik v ljubljanski pokrajini. Zato je po Stanovnikovih besedah Rožman sodeloval z okupatorjem.

Kot je še dejal, zgodovinskih dejstev ne smemo pozabiti, saj pozaba ni pot k spravi. „Sprava je lahko zavestno dejanje, s katerim lahko svojo vest prisilimo, da nekaterih stvari ne misli. Prav tako osnova sprave ni odpuščanje, saj je to lahko najbolj grdo farizejstvo,“ meni predsednik zveze borcev (ZZB NOB).

Zgodovinar in eden od avtorjev zbornika Janko Pleterski pa je poudaril, da v zborniku ne gre za vodenje kampanje proti Rožmanu, temveč za gradivo, ki z usti Rožmana samega govori o dejanjih, ki so vodila v kolaboracijo.

O humanizmu pri Slovencih

V avstrijski nacionalni knjižnici na Dunaju se je potekal simpozij Tu felix Europa o humanizmu pri Slovencih in njegovem izžarevanju v srednjeevropski prostor. Simpozij, na katerem so predavali strokovnjaki iz Slovenije, Avstrije in Italije.

Strokovni posvet, ki ga organizirajo Slovenski znanstveni inštitut na Dunaju (SZI), Avstrijska nacionalna knjižnica, Slovenska akademija znanosti in umetnosti (SAZU) ter Avstrijska akademija znanosti, naj bi osvetlil kulturnozgodovinski pomen humanizma v prostoru, ki so ga poseljevali Slovenci.

Humanizem se je v evropskem prostoru uveljavil v 15. in 16. stoletju, temeljil pa je predvsem na antičnem izročilu in na vrednotah in dostojanstvu posameznega človeka. Na Slovenskem so se prvi vplivi humanizma pojavili zlasti na dvoru celjskih grofov in v krogu leta 1461 ustanovljene ljubljanske škofije.

Na dunajskem simpoziju o humanizmu pri Slovencih sta med drugimi spregovorila predsednik SAZU Boštjan Žeks ter državni sekretar na slovenskem zunanjem ministrstvu Andrej Šter.

Znanstvene referate, ki so zajeli tako literarna, družbena, politična, pravna, likovna ali glasbena vprašanja, osvetljen pa je bil tudi odnos med humanizmom in Primožem Trubarjem, so poglobile še razprave.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kadar govorimo o argentinski politiki se večkrat ponavlja ideja o „zamuženem času“. O tistem, ki se ne vrne, ki ga nismo izrabili, in moramo potem to izgubo obžalovati.

Vse v zraku. 1. aprila so kmetje dvignili stavko in cestne blokade, pa se v pogajanjih z vlado ni kaj vredno napredovalo. Najprej so vsi čakali, da se gospa predsednica vrne s potovanja v Francijo. Potem se je bilo treba „razgledati“ po položaju. Šele, ko so predstavniki štirih poljedeljskih organizacij ostro zahtevali sprejem pri gospe Cristini, jih je ta „povabila“ na razgovor za v petek, 11. aprila. Srečanje je sicer poteklo v prijaznem vzdušju, a ni rodilo nebnega konkretnega sadu. Predsednica je le potrdila pripravljenost, da vlada pregleda celotno politiko na tem področju, a tudi zagotovila, da nima namena spremeniti ukrepov glede davkov na izvoz. Skupaj so določili datum novega sestanka, to pot s šefom kabineta, v ponedeljek, 14. aprila. Minister Alberto Fernández jih je sprejel v vladni palači. Tudi to pot je bil razgovor splošne narave. Minister je predlagal, naj se za vsako področje in za vsako vprašanje sestane posebna strokovna komisija, predstavniki vlade in poljedelcev, ter poiščejo rešitve. Tako je bilo sklenjeno in sedaj je odprta nova pot, ki pa ni kaj jasna.

Preveč razlik. Prvotno so zastopniki kmetov sicer pristali na vladni predlog. A v resnici se bojijo, da bo to pomenilo le še nadaljnja odlašanja. Pogajanja se lahko zavlečejo, v notranjosti pa kmetje ponovno silijo na ceste in zahtevajo konkretnih odgovorov na svoje zahteve. Glede davkov na izvoz vlada predlaga, da povrne zadržane vsote kmetom, ki pridelajo do 500 ton soje, kmetje pa zahtevajo ta povračila proizvajalcem vsaj do 1500 ton. Sedaj pa se je vladi naenkrat začelo muditi in bi rada, da bi predsednica lahko podpisala dogovor na državni praznik, 25. maja. Poljedelci se pa bojijo, da bo ta naglica škodila temeljitemu preučevanju problemov in zadevnih rešitev, in da bodo kmetje ob cestnih nezadovoljni in na svojo roko začeli novo stavko. Dejansko stavke ni konec, samo preložena je bila za mesec dni, v pričakovanju vladnih odgovorov. In resnici na ljubo moramo zapisati, da ne kaže dobro.

Nevarne razpoke. Že od začetka kmečke krize je bilo opaziti, da se je monolitna struktura vladnih vrst začela krhati. Kar nekaj važnih guvernerjev in parlamentarcev je izražalo razumevanje do kmečke države. Najbolj viden je bil cordobski Schiaretta, ki je nekoliko znižal ton svojih

kritik potem, ko ga je predsednica ljubeznivo sprejela v petek 11. Drug, ki je bil precej glasen, je bivši guverner in senator iz Santa Fe Reutemann. Ta je celo izjavil, da „me že obstreljujejo z raketami. Če me pošljejo v Sibirijo, me ne briga“. Najbolj zapleten primer pa za vlado predstavlja guverner province Chubut. Mario Das Neves je uprizoril oseben spopad z šefom kabineta. S politiko vlade so nezadovoljni tudi številni župani kmečkih predelov. A na glas si kritik ne upajo izražati. Vsak se boji za dodatne fondre, ki jih za javna dobiva dela iz posebne vlade blagajne, ki se polni prav z davki na izvoz.

In stranka? Položaj odmeva tudi v vladni stranki, ki se nahaja v postopku normalizacije. Priče smo precej ostrin bojem za čim višja mesta v vodstvu. Justicializmu bo načeloval bivši predsednik Nestor Kirchner, za njim pa se kar gnetejo razni veljaki. Med tistimi, ki se potegujejo za prva mesta, so se nenadoma pojavili sindikalisti. Vlada je nekaj uslug dolžna glavni delavski konfederaciji (CGT) in zlasti njenemu glavnemu tajniku (Hugo Moyano). Kako se bo to izkazalo na vodilni listi, je pa drugo vprašanje. Bivši predsednik ima kot princip, da se obdaja le z najbolj zvestimi. Zato je usoda Reutemanna precej dvomljiva. Sploh bo seznam posameznih mest v vodstvu neke vrste radiografija, kako kirchnerizem stoji po pretresu, ki ga predstavljajo zadnji dogodki.

Bo vstal od mrtvih?

Mnogi so smatrali, da se je bivši predsednik Eduardo Duhalde res dokončno umaknil s političnega odra. A sedaj kaže, da se želi povrniti. Omenil je, da bi se morda predstavil na prihodnjih parlamentarnih volitvah, leta 2009. Tisti, ki so o njem govorili kot o „političnem mrliču“, sedaj ne vedo, kako oceniti ta pojav. Res je, da je naletel na negativen odziv tako v vladi kot v opoziciji. A priznati moramo, da je vedno bil spreten politik in dober poznavalec peronistične narave. Če se bo vrnil, gotovo ne bo za to, da bi klavrnopropadel. Bo zbral okoli sebe nezadovoljne peroniste? Računa na sporazum z Macrijem? Vsekakor gotovo ne z zmerno levico, ki se zadnje čase pripravlja na novo povezanje. V tej smeri je potekalo srečanje predstavnikov Binnerjevih socialistov, ostanke radikalov in skupin ARI Lilite Carrió v San Francisco, Cordoba.

Slab vic. Za konec pa omenimo še, da je uradna statistika za mesec marec ugotovila inflacijo v višini 1,1%. Človek res ne ve, ali bi se smejal ali jokal.

SLOVENCİ V ARGENTINI

PRISTAVA

Oj, ta luna

Letos smo Veliko noč praznovale že precej zgodaj. Komaj smo prišli s počitnic, že je bil Veliki teden pred nami. Teh luninih stvari ne bom nikoli dobro razumel. A če se temu vsi podredijo, zakaj se ne bi mi ...

Zato smo se morali hitro pripravljati. Mladci in mladenke so že februarja začeli z barvanjem pisanic, ki so jih lansko leto prvič naredili. Pod vodstvom ge. Gabi Bajda Križeve so pri njej doma in

tudi na Pristavi začeli s tem delom. Najprej smo morali prazniti jajca (kar je za moške precej sitno delo, kajti malo močnejše notri pihneš in jajce počni). Potem so risali na bellem jajcu s svinčnikom, potem z voskom in končno pobarvali, spet z voskom ... Grozno in sitno delo za take, ki nimamo potrpljenja.

Malo pred cvetno nedeljo so članice krajevnega odseka Zveze slovenskih mater in žena pripravile butarice. Vsi so kaj prispevali. Nekateri oblance, nekateri zelenje tako, da so pripravile lepe butarice.

In spet sem mislil na to luno. „Zakaj tako zgodaj!“, sem premišljeval.

Prešernova šola je začela s poukom prav na soboto pred cvetno

nedeljo. Da bi izkoristili to vzdušje, so učenci tudi sami pripravili butarice s pomočjo učiteljic ter nekaterih mamic. Izkoristili smo tudi dejstvo, da odbor zida novo poslo-

pje, in učilnice še niso bile pripravljene.

Na cvetno nedeljo pa so otroci ponosni nosili vsak „svojo“ butarico, jih razkazovali ter se bahali, kdo ima lepšo.

Na veliki petek so mladci pripravili, kot že vrsto let, molitveno uro ob 15. Počastil jih je s svojo prisotnostjo naš dušni pastir p. Alojzij Kukovica. Pomagal je tudi Ivan Klemenčič s kitaro. Molitveno uro sta pripravili Viktorija Selan in Majda Maček. Preden so končali, so že čakali mladi in tudi veliko starejših, kajti

pater je pripravil molitve za vso versko občestvo na Pristavi. Jaz se ne spomnim, da bi kdaj bilo tako. In je bilo lepo, kajti na veliki petek ob tisti uri, da se spomnimo na križ pribitega Kristusa, ustvarili posebno vzdušje.

Medtem, ko so ostali imeli molitveno uro, sem moral kuhati jajca za pirhe. Zdaj vem kaj čutijo mame, ko čakajo, da bodo otroci prišli h kosilu ali k večerji. Ne veste kako sem se bal, da mi bodo jajca počila. Končno, od 60, jih je bilo samo 8 počenih tako, da sem bil sam s seboj zadovoljen. Mislil sem, da mi bo vsaj polovica počila. Potem so jih mladci pobarvali, da bi jih uporabili v nedeljo za sekanje.

Na Veliko nedeljo pa smo vsi praznično oblečeni prišli k velikonočni maši, ki jo je daroval p. Kukovica. Po maši je pozdravil predsednik Pristave Edvard Kenda, predsednica krajevne

Zveze ga. Marta Križ Golobova, predsednik mladinskih organizacij Kristjan Kopač in predsednica mladcev Lučka Ayerbe Rant.

V spodnjih prostorih so člani mladine pripravili okusen velikonočni zajtrk. Istočasno smo gojili tudi stare slovenske navade, ko so otroci sekali in kotalili pirhe.

Nekateri, ki nismo tako otroci, smo se tudi navdušili; a zgleđa, da so imeli otroci večjo srečo (ter boljše ostrino) in so oni skoraj vse zadeli.

Na posebni mizi pa so mladci pripravili razstavo pisanic, ki so jih tudi potem prodajali, da bi kriili stroške. Lepo okrašeno mizo je pripravila ga. Lenči Likozar Komarjeva.

Ko so začeli prodajati, so bile nekatere mladenke razočarane.

„Poglej, b o d o mojo kupili!“ je dejala ena od njih. Ni mogla razumeti, da je to čast, da zberejo tvojega, kajti lahko smatraš, da je eden najlepših. A ravno tam je tisti eksistencialistični dvom, ki ga ima vsak umetnik. Ali je primerno, da prodaj nekaj, ki si ustvaril? A ne bom se spuščal zdajle v to filozofsko razmišljanje, ker imamo druge bolj pripravne ljudi v naši skupnosti za to ...

Po pospravljanju razstave in stvari, ki smo jih rabili, smo odšli domov. Ko sem pa sedel ob velikonočni mizi pa sem se zopet zamislil: „Oh, te lunine skrivnosti“. A bil sem zadovoljen ter sem se mirno in vesel ulegel k popoldanskemu počitku.

Matjaž Čeč

Pesem in doživetje na Pristavi

Prišel je. Zapel nam je tako lepo kakor malo kdo!

Marko Fink, operni in koncertni pevec, je prišel iz Slovenije, domovine svojih staršev v rojstni Buenos Aires. Tu je rasel, študiral in pel. Glasba ga je vodila po velikih mestih po svetu. Ustavil se je v Ljubljani, kjer sedaj živi.

Povabili smo ga na Pristavo in rade volje je sprejel, in nam pripravil zelo lep večer ob polni dvorani, v soboto 29. marca.

Najprej nas je razveselil s sledečimi pesmimi: Pod o k n o m, Kmetiška, Dedek Samonog, Oj, rožmarin, Prestame tu pañuelito, El sampedrino, Ceibo, ceibo, zuiñandi, Jacinto Chiclana, Sva z lub'co na jarmak hodiva, Jes pa'no siseco'mam, Oj, te mlinar in Kje so tiste stezice. Seveda, tudi naša ga. Anka Savelli Gaser ga je navdušeno spremljala s klavirjem.

Sledil je intervju ki sta ga Maruška Klemenčič in Dominik Oblak v imenu pristavčanov sestavila z vrsto zanimivih vprašanj, na vsakega je odgovoril in razložil, kako se je stekla njegova kariera.

Med vprašanji smo se tudi ogledali odlomke lirčne posnetke za izvedbo Schubertovega cikla Zimsko popotovanje in Mozartove opere Don Giovanni, za katera je dobil Zlatega Orfeja v letih 1998 in 2000.

Marko, sin dveh domovin! Iskrena hvala, saj vemo da si z lju-beznijo sprejel in napolnil naša srca s prelepo pesmijo.

Tudi hvala scenografu Andreju Golobu in še Kristjanu Kopaču, ki je preskrbel za zvok.

Večer smo zaključili pri domači večerji, združeni v prijateljstvu.

Naslednji dan, v nedeljo po sveti masi, pa nas je dekleški zbor „Milina“, pod vodstvom gospe Marjane Jelenc Petrocco, razveselil s kratkim poslovnim koncertom, pred turnejo v Miramar in Mar del Plata. Dekleta so nam zapela sledeče pesmi: Mati zakliče, Swing low, sweet charriot, Škrjanček poje, Por un viejo muerto, V Go-renjsko, Dekle na vrtu sedi, in še Viva Jujuy.

Ob dobrih željah za lep uspeh smo se poslovili.

Tako smo na Pristavi doživeli dva lepa koncerta.

MLK

OBISK

Perpetuum jazzile v Argentini

V torek 1. aprila je imela vokalna skupina Perpetuum Jazzile koncert v dvorani ND/Ateneo, v središču mesta Buenos Aires.

Kot je običajno pri njihovih nastopih so močno navdušili publiko, ki je odgovarjala hvaležno. Slovenci in ne Slovenci so uživali ob izvedbah.

25 let delovnja pričajo o kvaliteti in

posebnosti te skupine. Izvajajo brez instrumentalne spremljave, sicer pa imajo člana, ki oponaša tolkala vseh vrst (bobne, činele...), da za kogar ne ve da nimajo posneti play back, si gotovo misli, da jih spremlja posnetek bobnov in drugih tolkal.

Slika na odru je tudi prijetna: neenako oblečeni, brez pretiranega premikanja, sicer večkrat vključijo kakšno koreografijo, sproščeno in brezhibno izvajajo, tako ves zbor kot posamezni pevci pri solističnih točkah. Med solisti izstopa, seveda, Nuška Drašček, kateri se pozna da je prava solistka, njen glas, lep in svetel, ima velik obseg, in je žameten v nižini in nežen v najvišjih notah. Obvlada tudi prostor na odru in privlači z nasmehom in sproščenostjo. Tudi v kastiljščini

se dobro izraža in je večkrat kaj napovedala in povedala, tudi v šali, da je nekaj leti živela v Argentini in, da se je tako naučila jezik, kar je marsikdo verjel! V repertoar so vključili tudi Piazzolo in brazilske komade.

Dirigent je Tomaž Kozlevčar. Komur je priimek poznan, ja, je žlahta velikega Toneta, člana najboljših zasedbah Slovenskega okteta. Tomaž je eden od štirih članov zasedbe kvarteta „New Swing Quartet“, ki se na žalost letos poslavlja od odrov in posnetkov (22. maja v Celju bodo imeli poslovnim koncert). Kvartet je veliko gostoval po svetu, vedno uspešno, tudi v ZDA, in v Sovjetski zvezi, kjer je bil prvi izvajalec v zgodovini komunistične Rusije, ki je dobil dovoljenje, da je javno izvajal nabožne pesmi; namreč v glavnem je njihov repertoar sestavljen iz „negro spirituals“.

Njegove priredbe, džazovske, marsikdaj kompleksne harmonije, so kljub temu sveže in brez pretiranih efektov, kar samo dobro govori o njegovi estetiki. Tudi stil je ohranjen skozi vse komade, ne glede na izvor skladbe, in isto velja z harmonizacije drugih

skladatelj. In zbor je pripravljen do najmanjše podrobnosti. Svojega tonskega mojstra Daretta Novaka imajo s seboj da zagotovi pravilno ravnotežje in kakovost pri ojačenju zvoka.

Lokalni kritiki Nanno Herrera, od Radio Nacional, drugi iz dnevnika Ambito Financiero sta bila na koncertu, med drugimi, in v časopisu Clarín je bil objavljen članek „Cantos de Eslovenia“ s sliko Boštjana Usenika, ki poleg petja je zadolžen za administrativne zadeve.

Poleg tega koncerta so se predstavili v Slovenskem domu v San Justu (o čemer smo že poročali v našem listu), v mestih Paraná in Rosario, v Argentini, in še v mestih Sao Paulo in Rio de Janeiro v Braziliji.

Sponzorji turneje so bili Slovensko veleposlaništvo v Argentini, Urad za Slovence po svetu in Slovenski dom v San Martinu; zadnji, bolj konkretno dr. Viktor Leber, je tudi organiziral tukajšnje predstave, tako kot v drugih domovih, v Parana in Rosario, in preskrbel za ostale podrobnosti.

Rok Fink

† Prof. Alojzij Geržinič

Preteklega 26. marca je v Buenos Airesu, v 92. letu starosti umrl profesor Alojzij Geržinič. Vsi, ki smo ga poznali, se ga bomo spominjali kot zvestega in delovnega katoliškega Slovenca. Naj bo ta zapis izraz hvaležnosti in priznanje za vse njegovo delo za našo narodno in versko skupnost.

Rojen je bil 11. junija 1915 v Ljubljani, njegov rod pa izhaja po očetovi strani iz srednje Istre. Oče je bil pravnik in visok policijski uradnik v Celju, Mariboru in Ljubljani.

Geržinič je diplomiral v slavistiki na ljubljanski univerzi, poleg tega se je izpopolnjeval v študiju klavirja, glasbene harmonije in kompozicije. Poglobljal se je tudi v teorijo šahovske igre in je bil med vrhunskimi igralci ljubljanskega šahovskega kluba.

Prišla je okupacija in revolucija v Sloveniji. Profesor pa je o svoji medvojni odločitvi zapisal: „Leta 1941 so mi prinesli številko ofarskega glasila Poročevalec, prvo in zadnjo. Hitro sem spoznal, da je v ozadju komunizem, ki sem ga zmerom sovražil. Navdušeno sem sprejel škofovo obsodbo OF. V prepričanju, da je komunizem satanski nauk in organizacija, me je potrdil v Križankah na neki rekolekciji kanonik dr. Kraljič. Odtlej sem bil pripravljen vse storiti, da zatremo OF in njeno delo.“

Globoka vernost se vzporeja s profesorsko razumsko naravnostjo. On sam se je takole spominjal: „Sredi leta 1942 sem se rešil polovičarstva. Začelo se je s knjigo Tomaža Kempčana, katerega branje sem si že pred časom določil. Že ob prvih straneh sem s solzami v očeh začutil neznanstvo razsvetljevanje, gotovost v krščanskih resnicah, poziv na hojo za Kristusom. Kmalu po tem dogodku sem v stolnici 'slučajno' našel spovednika Filipa Žaklja, najboljšega, kar sem jih poznal prej in pozneje.“

Poklicno delo šolnika je komaj začel na gimnazijah v Kočevju in leta 1943 v Ljubljani, ko ga je klic domobranstva, h kateremu se je prijavil leta 1944, popeljal v Jadransko Primorje, da je v Gorici skupaj z dr. Kacinom vodil tečaj za slovenske učitelje, diplomirane na italijanskih zavodih. Januarja 1945 je v činu domobranskega nadporočnika začel kot referent z organizacijo slovenskega šolstva na Tržaškem.

Konec vojne je pomenil zanj začasni eksil na jadransko obalo, odkoder je na klic dr. Srečka Barage prihitel septembra 1945 nazaj v Trst postavljat z drugimi pogumnimi kolegi temelje slovenskega šolstva pod zavezniško vojaško upravo. Srdito, brezmejno nasprotovanje na fratelanzu navezane OF je te domoljube smrtno ogrožalo. Vendar so iz tega boja za slovensko šolstvo na Primorskem izšli zmagoviti. Zaupno sporočilo, da je jugoslovanska komunistična oblast odredila njegovo likvidacijo, je profesorja Geržiniča privedlo v begunsko taborišče Servigliano, odondod v Senigallio in leta 1948 čez Atlantik v Argentino. Leta poučevanja na begunski gimnaziji v čudovitem ozračju, kot sam je pisal, so mu ostala v neizbrisnem spominu.

V Argentini si je dvanajst let služil kruh v založbi in knjigarni Ateneo, naslednjih dvajset let pa v založbi Kapelus, v kateri je slovel po svojih prevodih iz nemščine, francoščine in angleščine ter odličnem poznanju svetovne literature. Pozneje pa je na že ustanovljenem srednješolskem tečaju delil svoje znanje in življenjska vodila našim študentom.

A to je le drobec profesorjeve dejavnosti in ustvarjalnosti. Njegov sloves šolnika, vzgojitelja, prevajalca, glasbenika, kritika, kulturnega organizatorja in cerkvenega sodelavca potrjuje skoraj nepregleden niz publikaciji izpod njegovega peresa ali o njegovem delovanju.

Še na Tržaškem je bil, skupaj z Beličičem in Jevnikarjem, avtor učbenika

Zgodovina slovenskega slovstva. V emigraciji je izšel njegov drobni, a vsebinsko polni in jezikovno izbrušeni Pregled slovenske književnosti. Namenjen je bil sicer dijakom srednje šole, a lahko služi kot vademecum vsem, kateri se žele seznaniti z vrhovi svetovne literature ali si oživiti spomin nanje. Za študente buenosaireskega tečaja je pripravil tudi knjižnico Slovinci v preteklosti in sedanjosti.

Zgodovinarjem je v dveh knjigah postregel z dokumentiranim prikazom boja za slovensko šolstvo na Primorskem med okupacijo in v prvih povojnih letih. Leposlovna dela emigrantov iz dobe 1945-1960 pa je zbral, izmed njih izbral in jih predstavil v antologiji Dnevi smrtnikov. Iz angleščine je prevedel obširno in zahtevno razpravo dr. Janeza Kraljiča o prvaku apostolov sv. Petru. Doleto ga je tudi naporno delo iskanja, prebiranja, izbiranja, preverjanja z opombami, opremljanja in uvajanja bralcev v obsežne spise dr. Ignacija Lenčka in Franceta Dolinarja (Slovenska katoliška obzorja), še prej pa za življenjepis škofa Gnidovca. Pred izidom so izbrani spisi Rude Jurčeca, ki jih je pripravil za bližnjo priložnost, ko se bo Slovenija oddolžila enemu prvih glasnikov njene samostojnosti.

Brez števila je Geržiničevih člankov, esejev, polemičnih ali kritičnih zapisov, poročil o kulturni dejavnosti med emigracijo, verskih pobudnic, akcijskih načrtov in vodil, ki jih je pisal dvajset let kot predsednik Katoliške akcije, in potem komentarjev in uvodnikov v emigrantskih publikacijah.

S tem delom je začel že kot eden od ustanoviteljev in urednikov znanstvene revije Vrednote, ga nadaljeval pri Meddobju in Glasu SKA, sodeloval v Duhovnem življenju ter koledarjih in zbornikih Svobodne Slovenije, katoliških misijonih, Siju slovenske svobode in Vestniku. Večkrat se je podpisoval s siglo r-n-c in L. M. Obsežna mora biti njegova korespondenca skoraj z vsemi pomembnejšimi tvorci emigrantske in zamejske kulture, politike in organizacijske ustvarjalnosti.

Ne gre prezreti tudi njegovega ustvarjanja na glasbenem področju. Pri SKA, katere soustanovitelj je bil, je izšla kompozicija oratorij Irenej Friderik Baraga, pripravljali ali komponirali je spremeno glasbo za gledališke predstave, spremljali na klavirju zbere in druge vokalne skupine. Napisal je veliko vrsto pevskih kompozicij za soliste, manjše ansamble in zbere, s klavirsko spremljavo. Kot komponist je bil upoštevan v Sloveniji in je bil redni član Društva slovenskih skladateljev. Intimne klavirske impovizacije so mu bile v najlepši oddih in užitek, v ženi Mariji iz družine Finkovih pa je imel zvestega občudovalca in umetniškega druga.

Pokojnika bomo ohranili v hvaležnem spominu, njegovi družini pa izrekamo iskreno sožalje.

ŽEPNINA, NE ODŠKODNINA

Evropsko sodišče za človekove pravice je odločilo, da mora Slovenija Ljubu Sircu zaradi kršenja pravice do odločanja sodišč v razumnem roku plačati odškodnino. Kot je dejal Sirc, z odškodnino 20.000 evrov ni zadovoljen, saj ocenjuje, da je to le „žepnina“ v primerjavi s tistim, kar zahteva. Sodba, v kateri je kot ad hoc sodnik sodeloval tudi dekan Pravne fakultete v Ljubljani Rajko Pirnat, določa, da mora država Sircu plačati odškodnino, ker mu je kršila pravico do odločanja v razumnem roku. Sirc namreč že vse od leta 1991 v štirih sodnih postopkih zahteva, da mu država vrne ali vsaj plača odškodnino za premoženje, ki so ga državne oblasti po drugi svetovni vojni zaplenile njegovi družini.

Obletnica, ki smo jo „prešpricali“

JOŽE BARTOLJ

Že od začetka tega leta na vsakem koraku srečujemo ime Primoža Trubarja, katerega 500 let rojstva se letos spominjamo. Očetu prve slovenske knjige, slovenskega knjižnega jezika, letos postavljamo razstave, spomenike, ponatiskujemo faksimile, romamo po njegovih stopinjah, skratka posvetili smo mu leto 2008. Vse to je prav in se spodobi, kajti še kako potrebno je, da se zavedamo odkod prihajamo in kako smo prišli do sem. Nikakor pa ni prav, da potem druge obletnice, nekako potonejo, razvodenijo, saj jih v gozdu praznovanj ob Trubarju enostavno ne najdemo.

Na eno takih obletnic že od začetka leta opozarja literarni zgodovinar dr. Janko Kos. To je seveda 250-letnica rojstva Valentina Vodnika. Ta se je rodil 3. februarja 1758 v Šiški pri Ljubljani in razen nekaj omemb v spominih na današnji dan letos žal ni doživel. Morda se mu je zgodilo celo slabše, saj so mu v Delu namenili le „posmehljiv spis o njegovi precej nezanimivi osebi...“, če citiram dr. Kosa. Dejstva pa so povsem drugačna.

Rodil se je v kmečko - obrtniški družini. Osnovno šolo je opravljal v Ljubljani, nato se je izobraževal tudi pri stricu v novomeškem samostanu. Po gimnaziji (1769-1775), v kateri sta ga zlasti zanimala poetika in retorika, se je v nekaterih frančiškanskih samostanih (v Novem mestu, Ljubljani, Kamniku, na Sveti gori nad Gorico) pripravljati za duhovniški poklic. Učil se je tudi orgljanja, študiral filozofijo in teologijo. Kot duhovnik je deloval v Ljubljani, na Bledu, v Sori, Ribnici in od leta 1793 na Koprivniku nad Bohinjem, kjer je prišel v stik z Žigo Zoisom, ki mu je pozneje pomagal do preemistive k Šentjakobu v Ljubljani, kjer je leta 1797 postal profesor na gimnaziji. V času Ilirskih provinc se je navduševal nad Francozi in njihovim priznavanjem naravnih pravic narodov. V novi oblasti je videl možnost, da bo slovenski jezik veljaven v šolstvu. Dosegel je uvedbo slovenščine kot učnega jezika v začetne in srednje šole na Kranjskem. Postal je celo ravnatelj in šolski nadzornik. Po vrnitvi Avstrijcev se je Vodnikov položaj poslabšal, saj so mu Avstrijci sodelovanje s Francozi zamerili, in ga kot „politično sumljivega“ predčasno upokojili. Umrl je v Ljubljani, povsem izrinjen iz javnega življenja.

Če začnem na koncu: Vodnik je bil tisti, ki smo mu Slovenci prvemu postavili spo-

menik. To se je zgodilo že leta 1827. In zakaj ga je dobil? Ker je ta frančiškanski duhovnik na več poljih zaznamoval slovensko kulturno dogajanje. Valentin Vodnik je prvi slovenski pesnik, ki je s pesniško zbirko *Pesme za pokušino*, prebil okvir dotedanjih verzifikatorjev in postal začetnik slovenske poezije. To je gotovo dober razlog, da bi se ga morali spomniti na društvu Slovenskih pisateljev.

V letih 1797 do 1800 je dvakrat tedensko izdajal *Lublanske novice*. Prvi slovenski časopis. Vodnik je tudi prvi slovenski novinar, začetnik medijske kulture, zato bi se ga morali, kot razmišlja dr. Janko Kos, ob obletnici gotovo spomniti tudi slovenski novinarji.

Vodnik je napisal prve slovenske učbenike *Abeceda za prve šole* in *Pismenost in gramatika za prve šole*, sta deli v katerih z zanosom poudarja, da je treba vse nauke začeti s tisto besedo, s katero nas je mati učila. Tako bi mu morali letos v spominu slediti tudi naši učitelji in šolniki.

Vodnik je tudi avtor prve slovenske slovnice, pisane v slovenščini. Bil je neutrujen zbiralec gradiva za slovar slovenskega jezika, prvi načrtni prevajalec posvetnih tekstov v slovenščino, prvi je razlagal Brižinske spomenike in je zaslužen tudi na poljih arheologije in numizmatike.

Kako raznovrstno je bilo njegovo delo pričajo še njegove *Velika in Mala pratika*, *Kuharske bukve* iz leta 1799 ter priročnik za porodničarke *Babištvo* iz 1818.

Nenazadnje je Valentin Vodnik tudi prvi politični pesnik, ki je vizionarsko razmišljal o „deželi v srcu Evrope“. Ta naj bi postala nič manj kot „prstan Evropini“. To se je, če želimo biti pikolovski, uresničilo ravno v prvi polovici tega leta, ko naša država predseduje Evropski uniji... Vodnik je v odi Ilirija oživljena prvi ubesedil sicer abstraktni pojem Slovenije, kot skupnega kraja prebivanja ljudi, ki bodo šele čez nekaj manj kot 200 let dobili svojo državo s tem imenom. Vodnik je bil torej več kot velik in nikakor ni prav, da smo 250 letnico njegovega rojstva, kljub Trubarjevemu pomenu v njegovem letu tako, če se izrazim po šolsko, „prešpricali“.

Vendar pa naj to razmišljanje še enkrat sklenem z literarnim zgodovinarjem prof. dr. Jankom Kosom, ki pravi, da vse še ni zamujeno, saj se bomo že prihodnje leto (2009) spominjali 200 letnice Ilirskih provinc, leta 2011 pa 200 letnice Vodnikovega pesniškega manifesta o politični usodi slovenstva. Vodnik naj nas spomni, da lahko le tisti ki se zaveda svojih korenin, zraste v zdravo in močno drevo!

(Po Družini)

Od impresionizma do danes

Loški muzej je v galeriji na Loškem gradu odprl svojo največjo razstavo zadnjih let z naslovom Loška krajina, v podobah zapisana. Na razstavi, ki jo je odprl predsednik republike Danilo Türk, je bila predstavljena krajinska motivika v loškem slikarstvu od Groharja do današnjih dni, ki kaže na izjemno slikarsko tradicijo tega območja.

Razstava je posvečena predsedovanju Slovenije Evropski uniji. Tako kot predsedovanje je namreč tudi razstava velik, zahteven projekt, ki ga je moč posvetiti predsedovanju. Hkrati pa je priložnost, da Slovenija pokaže, kaj premora na področju kulture

in da od impresionizma do sodobnega slikarstva gre v korak z evropskim in svetovnim, je pojasnila direktorica Loškega muzeja Jana Mlakar.

Prav direktorici muzeja se je porodila zamisel za razstavo. Izhaja pa iz tega, da je Škofja Loka znana kot izredno plodovita slikarska regija in je s tega vidika najbogatejša v državi. Še posebej je izrazito krajinarstvo, zato so se v Loškem muzeju odločili za samostojno predstavitev krajinarstva od impresionizma z Ivanom Groharjem do današnjih dni.

Na ogled so postavljena dela 25 slikarjev, ki so pomembno prispevali k razvoju slovenskega kraji-

narstva. Gre za soočenje pogledov na krajino v navedenem časovnem razponu ne le škofovskih umetnikov, saj razstava posega med krajinarje na Slovenskem ne glede na kraj njihovega ustvarjanja in tehniko.

Vključuje tudi fotografijo z motiviko škofovškega območja.

Razstava bo odprta do konca leta. Ob njej je Loški muzej izdal 140 strani obširen katalog z različnimi teksti, reprodukcijami vseh razstavljenih del in zgodovinskim presekom na Loškem. Katalog, ki je izšel tudi v angleškem jeziku, zaokroža ta največji projekt Loškega muzeja v zadnjih letih.

NOVICE IZ SLOVENIJE

NAPOVEDI, PA NE VREMENSKE

Banka Slovenije v najnovšem poročilu o cenovni stabilnosti napoveduje, da bo v Sloveniji povprečna inflacija letos znašala 5,6 odstotka, gospodarska rast pa 4,2 odstotka. Centralna banka je napovedi inflacije v obdobju precejšnjih negotovosti popravila močno navzgor, je povedal guverner centralne banke Marko Kranjec. Banka Slovenije za leto 2009 napoveduje 3,5-odstotno inflacijo, za leto 2010 pa 2,6-odstotno. Gospodarska rast naj bi prihodnje leto dosegla 3,9 odstotka, leta 2010 pa 4,1 odstotka.

URADNO ODPRTJE GIMNAZIJSKIH PROSTOROV

Nadškofija Maribor je v nedeljo, 13. aprila pripravila slovesnost ob uradnem odprtju in blagoslovu novih prostorov Škofijske gimnazije Antona Martina Slomška na Vrbanški cesti 30. Zbrane dijake, profesorje in številne goste sta nagovorila tudi minister za šolstvo in šport Milan Zver in ministrica za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo Mojca Kucler Dolinar.

POPRAVLJAJO TROJANSKE PREDORE

Družba SCT je začela sanacijo cementno-betonskih vozišč v trojanskih predorih. Čeprav je bila za promet zaprta polovica avtoceste, je ta potekal brez večjih posebnosti, so povedali v Prometno-informacijskem centru za državne ceste. Cestišča v predorih je bilo potrebno popraviti, ker so v času dežja ali visoke vlage nevarno spolzka. Stroške bodo krili SCT, DARS in država.

NA POTI DO KATOLIŠKE UNIVERZE

Ljubljanski pomožni škof Anton Jamnik je v okolici New Yorka obiskal dve katoliški univerzi in z obema podpisal sporazum o sodelovanju s katoliško univerzo v Sloveniji, ki je v ustanavljanju. Škof Jamnik je podpisal sporazum z lazarističnima univerzama St. John's in Fordham.

TO POT SO GROBOVI IZ ANTIKE

Arheologi so na območju izgradnje bodočega Potniškega centra Ljubljana odkrili bogate najdbe. Gre predvsem za antične grobove s številnimi pridatki, so predstavniki Zavoda za varstvo kulturne dediščine ter investitorja Emonika povedali na novinarski konferenci v Ljubljani.

PO SVETU

VOLITVE V ITALIJI

Italijanska desnosredinska koalicija pod vodstvom Silvia Berlusconi je na predčasnih parlamentarnih volitvah v obeh domovih parlamenta dobila absolutno večino, kažejo torkovi objavljeni končni izidi. V poslanski zbornici je dobila 340 sedežev, v senatu pa 168. S tem si je Berlusconi zagotovil tretji mandat na čelu italijanske vlade. Levosredinska koalicija pod vodstvom Walterja Veltronija je dobila v 617-članski poslanski zbornici 239 poslanskih mest, v senatu pa po torkovih podatkih 130. V podatke v senatu sicer še niso vključeni podatki glasovanja v tujini.

MAKEDONIJA

Makedonski poslanci so v noči na soboto izglasovali razpustitev parlamenta, kar odpira pot za razpis predčasnih parlamentarnih volitev. V Makedoniji se želijo s tem izogniti poglabljanju politične krize, ki je izbruhnila po grški blokadi njenega vstopa v zvezo Nato. Po dvodnevni maratonski seji je za razpustitev parlamenta glasovalo 70 poslancev 120-članskega zbora. Opozicijske stranke se glasovanja niso udeležile, čeprav so sodelovale na seji.

ZAPATERO ZA ŠPANIJO

Jose Luis Rodriguez Zapatero je v soboto 12. aprila slovesno zaprisegel kot premier pred španskim kraljem Juan Carlosom. Za njegov drugi mandat je v drugem krogu glasovanja v parlamentu glasovalo 169 poslancev iz vrst socialistov, 158 poslancev je bilo proti, 23 pa se jih je glasovanja vzdržalo. Zapatero je poslancem svoj vladni program predstavil že pretekli torek ter jih pozival k enotnosti pri vprašanjih, kot so reforma regionalnih finančnih pristojnosti in boj proti baskovski separatistični organizaciji Eta. Napovedal je tudi ukrepe za spodbujitev šibkega gospodarskega razvoja ter davčne olajšave za upokojece, uslužbenke in samostojne podjetnike.

DALAJLAMA

Tibetanski verski voditelj dalajlama je preteklo nedeljo znova napovedal, da bo odstopil, če bo nasilje v Tibetu ušlo izpod nadzora. Hkrati je zavrnil trditve, da si želi odcepitve Tibeta od Kitajske in se zavzel za mirne proteste svojih rojakov. Dalajlama se je konec tedna mudil v ameriškem Seattlu na mednarodni konferenci o dobrotelčnosti in usmiljenju. To je njegov prvi čezmorski obisk v tujini, odkar so kitajske oblasti zatrlle proteste v Tibetu.

NE BO REFERENDUMA

Hrvaške nevladne organizacije, združene v Odboru za referendum, niso uspele zbrati dovolj podpisov za referen-

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENSKI DAN V BS. AIRESU

Slovenci na področju vel. Buenos Airesa, organizirani v najrazličnejših organizacijah in društvih, imajo vsako leto skupno prireditev - Slovenski dan. Je to dan, ki je posvečen slogi in bratstvu ter vzajemni pomoči med Slovenci. ...

Ob desetih dopoldne se je Slovenski dan začel s sv. mašo. Imel jo je direktor g. Anton Orehar. Med njo so peli slovenske velikonočne pesmi člani združenih slovenskih pevskih zborov s področja Vel. Buenos Airesa pod vodstvom g. Jožeta Omahne. Bili so to pevci Gallusa ter pevskih zborov iz Ramos Mejia, San Martina, San Justa in Lanusa. ...

Po vsej Pristavi je bilo veselo razpoloženje. Stopnjevale so ga pa še slovenske pesmi, ki so jih prenašali po zvočniku. ...

SLOVENC V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

Poroke. V soboto dne 12. aprila t. l. so se poročili naslednji pari. V cerkvi sv. Jožefa Kalosanca v Buenos Airesu g. **Radko Kokalj** in gdč. **Anica Lužovec**. V župni cerkvi sv. Jožefa v Lanusu sta stopila pred oltar g. **Anton Mehle** in gdč. **Marija Habič**. V cerkvi Marije Pomočnice v Lanusu sta sklenila zakonsko zvezo g. **Miha Igljič** in gdč. **Mira Drakslerjeva**. V župnijski cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejia sta pa stopila pred oltar g. **Stanko Smole** in gdč. **Anica Ambrožič**. Novoporočencem naše iskrene čestitke, združene z željo naj bi sreča in božji blagoslov spremljala njihovo življenjsko pot.

Družinska sreča. V župni cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejia je bila krščena na Veliko nedeljo Kristina Marolt, hčerka g. **Antona Marolt** in njegove žene ge **Kristine, roj. Jarc**. Srečni družini naše čestitke.

RAMOS MEJIA

V Don Boscu v Ramos Mejia je bila na Velikonočno nedeljo ustanovljena nova župnija Marije Pomočnice kristjanov. Župnik je velik prijatelj Slovencev g. dr. Emilio Cantarutti. Fara meji na ceste San Martin in Ugarteche, Rincon in železniško proggo: Haedo - San Justo, Alvarado in Conesa.

MIRAMAR

G. Jurij Žurga je dne 18. marca t. l. dobil k sebi svojo ženo gospo Jožefo Žurga in hčerko gdč. Majdo. Obe sta dopotovali iz Studenca na Blokah. Iz Genove sta se vozili v Argentino z ladjo Salta. Želimo jima, da bi se med nami dobro počutili.

ADROGUE

Iz Škofovega zavoda

Prav se nam je zdelo, da se tudi študentje iz Škofovskega zavoda oglasimo in povemo, da živimo in da delamo. Res je, kakor nam vedo povedati drugi, naš zavod le miniatura nekdanjih škofovih zavodov v Št. Vidu nad Ljubljano, a tudi tukaj skušamo biti otoček slovenskega življa v tujini. ...

Že peto leto pišemo tukaj list „Zavodarja“, vendar je prav v letošnjem letu doživel spremembo. Med tem, ko je bil prejšnja leta strogo literarni list, se je zdaj spremenil v strokovno glasilo, se povečal in bo, če Bog da, izhajal večkrat. Prinašal bo štiri vrste problemov: katoliške, slovenske, študentovske in zavodske. ...

Načrtov imamo mnogo, pa bomo rajši kasneje od časa do časa poročali, kot da bi vnaprej napovedovali, ker ne bi radi, da bi „pojedli preveč zagovorjenega kruha“.

Svobodna Slovenija, 17. aprila 1958 - št. 16

dumsko pobudo o vstopu Hrvaške v zvezo Nato. V nedeljo, ko je rok za zbiranje potekel, so imeli približno tretjino potrebnih podpisov. Odboru kot razlog za neuspeh omenjajo predvsem omejena finančna sredstva in prekratek časovni okvir za zbiranje podpisov.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Rok Fink, Viktor Leber, Matjaž Čeč, Mimi Kočar, Edvard Kenda.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICION

OTRA VEZ LA INFAME CONDENA

El fallecido obispo Rozman fue el centro de dos jornadas. La primera la organizó una comisión episcopal en un diálogo entre la religión y la cultura en Croacia. Uno de los disertantes sentenció que al obispo le faltó tener una visión más global de las circunstancias de ese entonces y preguntándose, si no era un hombre equivocado en un momento equivocado. La otra jornada fue de la unión de combatientes que presentó una recolección de documentos que 'demuestran' la colaboración del obispo con los enemigos. Extraño y llamativo fue el hecho que en ambos espacios resonó la condena al obispo Rozman por su posición contra el comunismo. (Pág. 1 y 2)

CONCIERTOS

El 29 de marzo el cantante de opera y coros, Marko Fink regresó por unos días a la Argentina y brindó un concierto en el centro esloveno de Pristava. Luego de sus interpretaciones, acompañadas desde el piano por Anka Savelli Gasser, gustoso respondió a las preguntas de sus interlocutores. El público también pudo ver segmentos de las obras líricas por las cuales Fink ganó el Orfeo de oro en 1998 y 2000. Al día siguiente, el coro Milina realizó un concierto antes de su gira por Mar del Plata y Miramar. (Pág. 3)

PERPETUUM JAZZILE

El martes 1º de abril el grupo vocal Perpetuum Jazzile de Eslovenia deleitó al público que asistió a su concierto en el teatro ND/Ateneo. Los 25 años del grupo son marca de la calidad del grupo vocal, que no requiere de ningún instrumento musical, salvo sus cuerdas vocales con las cuales incluso imitan el sonido de la batería y otros instrumentos de percusión. En el repertorio incluyeron desde Piazzola hasta temas del Brasil. Las complejas armonías fueron resueltas de modo claro. Su puesta en el escenario hizo de cada canción un momento especial. (Pág. 3)

A SU MEMORIA

El profesor Alojz Geržinič falleció el pasado 26 de marzo a los 92 años. Diplomado en eslavística en la universidad de Ljubljana también estudió piano, armonías musicales y composición. Siempre leal en su fe católica fue traductor, compositor y crítico. Nacido en Eslovenia, se encolomnó junto a los domobranci durante la segunda guerra. En enero del 45 comenzó a organizar la escolaridad eslovena en la región de Trieste. Con la acertada información que el gobierno comunista quería su muerte, el profesor estuvo en los campos de refugiados en Italia y de allí partió a la Argentina. Durante 12 años estuvo trabajando en la editorial el Ateneo y luego, durante 20 años, en Kapelusz. Allí fue reconocido por sus traducciones del alemán, francés e inglés y su conocimiento de la literatura mundial. Innumerables son los artículos que llevan su firma. Compuso música para algunas obras teatrales, acompañó desde el piano a coros y grupos vocales. También escribió varias composiciones para solistas y coros con acompañamiento de piano. (Pág. 4)

VALENTIN VODNIK

En Eslovenia, el año 2008 esta consagrado a Primož Trubar, por cumplirse los 500 años del autor del primer libro en esloveno. Pero es necesario recordar a otras personalidades que también hicieron grandes cosas por la cultura eslovena. Es el caso de Valentin Vodnik (250 años de su nacimiento). Hijo de una familia de campesinos, se formó en los conventos franciscanos y fue sacerdote. En el tiempo de las provincias ilíricas logró que el nuevo gobierno introdujese el esloveno como un idioma a enseñar en las escuelas primarias y secundarias en la región de Kranjska. El primer monumento esloveno fue para Vodnik en 1827 y lo obtuvo por la gran labor en la cultura eslovena. Para mencionar algunas de sus obras: entre 1797 y 1800 editó dos veces por semana el periódico Lublanske novice, el primero en Eslovenia. Es decir, Vodnik fue también el primer periodista. Asimismo, escribió los primeros libros escolares. Redactó la primera lingüística eslovena en idioma esloveno. No faltará oportunidad para recordar sus aportes a la cultura, pero en sus 250 años es justo también recordarlo. (Pág. 4)

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejija - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
16. aprila 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,58 US dolar
1 EVRO	1,62 KAD dolar
1 EVRO	5,08 ARG peso

OBVESTILA

- ČETRTEK, 17. aprila:**
Srečanje pri Zvezi slovenskih mater in žena s Komisijo za grobišča, v Slovenski hiši ob 14.30.
- PETEK, 18. aprila:**
Zveza slovenskih mater in žena iz San Martina pričinja s svojimi rednimi sestanki. Izredno v petek ob 16. uri bomo imele razgovor s komisijo vlade RS za raziskavo prikritih grobišč.
- SOBOTA, 19. aprila:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- Ponovitev igre „V pričakovanju voza“** v izvedbi G.S.S.D., v Slomškovem domu ob 20. uri.
- Srečanje s Komisijo za grobišča** v Slovenski vasi. Ob 19. uri.
- NEDELJA, 20. aprila:**
Srečanje s Komisijo za grobišča na Pristavi po maši.
- ČETRTEK, 24. aprila:**
42. občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 16. uri v Slovenski hiši. Vljudno vabljenje.
- NEDELJA 27. aprila:**
Občni zbor Zedinjene Slovenije, ob 10.30 v Slovenski hiši. Maše to nedeljo ne bo.
- Odbor upokojencev vabi na skupno kosilo** upokojencev in prijateljev v Našem domu v San Justo ob 13. uri. Prijave pri odbornikih.
- ČETRTEK, 1. maja:**
Skupni mladinski športni dan v Slovenski vasi.
- SOBOTA, 3. maja:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 4. maja:**
48. obletnica v Carapachayu.
- SOBOTA, 10. maja:**
Dan duhovnosti na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 11. maja:**
Romanje v Luján.
- SOBOTA, 17. maja:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši. Istotam, **sestaneč staršev 1. letnika** ob 18. uri.
- Pevsko glasbeni večer SDO-SFZ**, v Slovenski hiši.

SLOVENCİ IN ŠPORT

MAJHEN NAPREDEK
Na novi lestvici Mednarodne nogometne zveze (FIFA) je v vodstvu Argentina (1519 točk) pred Brazilijo (1509) in Italijo (1391). Najvišjo uvrstitev v zgodovini so zabeležili evropski prvaki Grki (1187), ki so po zmagi nad Portugalsko minuli mesec napredovali na sedmo mesto. Slovenija je z 80. napredovala na 74. mesto (423).

VSAK DAN MEDALJA
Slovenska judoistka Petra Nareks je prvi dan evropskega prvenstva v Lizboni v kategoriji do 52 kg osvojila bronasto medaljo. Za Žalčanko je to že šesto odličje na evropskih prvenstvih. Drugi dan je najboljšo uvrstitev dosegla Urška Žolnir (do 63 kg). Celjska judoistka je bila bronasta in je tako lansnemu srebru iz Beograda dodala še drugo kolajno s prvenstev stare celine.

DVE MEDALJI V KRATKIH BAZENIH
Slovenski plavalec Peter Mankoč je zmagovalec preizkušnje na 100 metrov delfin na svetovnem prvenstvu v 25-metrskih bazenih v Manchesteru. S časom 50,04 je Mankoč postavil nov rekord prvenstev in izboljšal državni rekord. Mankoč pa je v disciplini 100 metrov mešano osvojil še srebrno kolajno. Pri tem je s časom 52,21 za šest stotink sekunde popravil evropski rekord Britanca Liama Tancocka (dosegel ga je v polfinalu),

svoj državni rekord iz Antwerpna 2001 pa je izboljšal za 42 stotink.

Tudi zadnji dan evropskega prvenstva judoistov v Lizboni se je za slovensko reprezentanco končal po željah mnogih. Lucija Polavder je v kategoriji nad 78 kilogramov osvojila bronasto odličje, Matjaž Ceraj pa si je v kategoriji nad 100 kg z devetimi mestom priboril olimpijsko vstopnico za Peking.

Zahvala

Družina prof. Alojzija Geržiniča se iskreno zahvaljuje g. veleposlaniku prof. Avguštinu Vivodu za uradni poklon in priznanje rajnemu za vse, kar je storil za slovenski narod. Slovenska zastavica, ki jo je prinesel h kropljenju v znak hvaležnosti, je krasila njegovo krsto. Še enkrat hvala za to poklonitev!

PROSIMO, DOPOLNITE

V zadnji številki našega lista je v poročilu koncerta ob predsedovanju Evrope izpadel podatek. V interpretaciji sanjuškega zbora pesmi Benjamina Ipavca *Domovini*, je poleg Marka Finka solistično sodeloval tudi tenor **Marcelo Brula**. Bralce prosimo da poročilo dopolnijo, prizadete pa, da nam oprostijo.

Uredništvo

OSEBNE NOVICE

Krst
V nedeljo 13. aprila 2008, krščena je bila v cerkvi Marije Pomagaj **Elena Beltram** hčerka Jožeta in Sandre roj. Petkovšek. Botra sta bila Ana Aguilar roj. Beltram in Tomaž Petkovšek. Krstil je g. Pavle Novak.

Srečni družini iskreno čestitamo!

Poroka
V cerkvi Ntra. Señora de Lourdes v San Justu sta se poročila **Verónica Morales Dutra** in **Marko Oblak**. Za priče so bili njuni starši, Roberto Aldemar Morales in Gladis Mabel Dutra, ter Feliks Oblak in Marija roj. Draksler. **Novoporočencema iskreno čestitamo in želimo sreče in božjega blagoslova!**

Nova diplomantka
Meseca marca je na „Altos Estudios Universitarios, Universidad de Leon“, Barcelona, Španija, dokončala študije in diplomirala kot „magister en Salud Mental, Ciencias Humanas y Sociales“ **Emi Urbančič Marušič**. Čestitamo in želimo obilo uspehov!

PISMO BRALCEV
O sorodnikih

Spoštovani gospod urednik!
Sem Tatjana Ažman, zaposlena v svetovalni službi Gimnazije Vič. Naše dijakinje so lani prišle v stik z Vami in s slovensko skupnostjo med dvotedenskim bivanjem v Argentini. Bile so zelo navdušene.

Prek njih in prek kolegice, profesorice španščine, sem zvedela za tednik Svobodna Slovenija, ki povezuje Slovence v Argentini. Čestitam Vam za opravljeno delo iz vsega srca.

Imam pa eno osebno prošnjo. Mama se je začela ukvarjati z družinskimi rodovnikom, pa je naletela na vrzeli. Rada bi vedela, če je kdo poznal sorodnika, ki sta odšla v Argentino, ali pa kaj ve o njima. Franc Lešnjak, rojen 15. 9. 1904, iz Horjula, je odšel v Argentino leta 1928. Dve leti pozneje pa je odšel Jernej Lešnjak, rojen 23. 8. 1906, prav tako iz Horjula.

Že vnaprej se Vam zahvaljujem za pomoč in Vas najlepše pozdravljam.
dr. Tatjana Ažman
tatjana.azman@guest.arnes.si

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Zvestoba koreninam, katoliški veri in narodni skupnosti

V letu 2006 so razglasili za škofa Murske Sobote msgr. dr. Marjana Turnška. V tedanjem nagovoru svojim vernikom se je spomnil tudi nas Slovencev po svetu, in nas vzpodbujal k zvestobi svojim koreninam, k zvestobi katoliški veri in narodni skupnosti.

En škof, ki se nas je spomnil in s tem dokazal, da na nas misli. Cerkev nas ni pozabila, čeprav živimo raztreseni po vsem svetu. Dobro ve in pozna vse naše težave, pa tudi nevarnosti, ki nam pretijo od vseh strani.

Zato nas novi gospod škof, kot predstojnik nove škofije Murska Sobota, vzpodbuja in spominja na tri stvari:

1. Zvestoba svojim koreninam. Ne pozabimo nikdar in nikjer, da smo Slovenci in njihovi potomci, pa naj živimo kjer koli po svetu. To je ena naših korenin. Sedaj nismo več „policos“ ali kaj podobnega. Svet nas pozna in vsi vedo, da smo Slovenci in njihovi potomci. Vsi nas spoštujejo in vedo, da smo delavni in pošteni ljudje. To je lepo in dobro spričevalo. V tem moramo vztrajati še naprej. Škof dr. Gregorji Rožman je dejal, da smo tudi zato poslani po svetu. Naj drugi po nas vedo, da je možno človeško in krščansko živeti in tudi v svetu ohranjati korenine, ki so nam dale življenje.

2. Zvestoba katoliški veri. Ta odlikuje ves slovenski narod. Slovenija kaže vsemu svetu, da je katoliška vera tista dobrina, ki nas je ohranila kot narod in nam je vedno dajala moči, da smo v težavah, trpljenju in nevarnostih, tako narod, kakor tudi posamezniki, obstali. In to naj velja za vso prihodnost. Vera nam je dajala moči in vztrajnosti v vojni, med revolucijo, v taboriščih in v izseljenstvu. Če ohranimo vero, bomo vzdržali na pravi poti ves čas našega življenja.

3. Zvestoba narodni skupnosti. Tudi ta nam je pomagala, da smo kot taki ostali doslej. Pomagale so nam razne organizacije, cerkvene in svetne, slovenski domovi in v njih slovensko življenje, jezik in prireditve, šola pa tudi slovenske knjige, revije in časopisi. Vse „čudežne“ stvari so vplivale na naš slovenski in zdravi ponos. V skupnosti je gotovo lažje obstajati, kar je posamezniku zelo težko ali pa sploh nemogoče.

Vse to naj nas druži še naprej. Dokler bomo skupnosti doprinesli svoj delež in ji tako omogočili življenje, bomo lahko rekli: vsi za enega in eden za vse. To nas bo po dosedanji izkušnji ohranilo zveste narodni skupnosti, ki ji pripadamo.

Slovenija v svetu smo mi in po nas govori Slovenija vsemu svetu. Nikdar je ne smemo razočarati, kot je niso oni, ki so zanjo dali celo svoje življenje.

Tatovi vozil tudi v Sloveniji

V Sloveniji tatovi vsako leto odpeljejo med 1100 in 1300 vseh kategorij motornih vozil. V osmih letih jih je bilo ukradenih 9618, lani je bilo ukradenih 1197 motornih vozil, od teh 708 osebnih avtomobilov, 217 koles z motorjem, 69 motornih koles in 203 motorna vozila drugih kategorij.

Tatvine so pogostejše v predelih večjih mest, kjer je gostota parkiranih vozil večja. Po podatkih iz leta 2007 je samo na območju ljubljanske policijske uprave (PU) „izginilo“ kar 72,6 odstotka vseh ukradenih osebnih avtomobilov v Sloveniji. Sledijo Maribor, Celje, Kranj in Koper. Lani so avtomobilski tatovi odpeljali 264 osebnih avtomobilov znamke volkswagen, 142 renaultov, 93 audijev, 27 beemvejev, 21 fiatov ... Slovenija je po podatkih Euro-pola po krajah vozil na število prebivalcev na dnu lestvice.

Sicer pa v zadnjih letih največji problem predstavlja kroženje ukradenih vozil v Evropski zvezi, ko storilci odtujijo vozilo v eni državi, s ponarejenimi računi in kupoprodajnimi pogodbami pa ga legalizirajo v drugi državi, pri čemer kriminalnemu podzemlju delo olajša tudi dejstvo, da razpolaga kar s 400.000 neizpolnjenimi, vendar originalnimi ukradenimi italijanskimi prometnimi dovoljenji.

ASOCIACION ESLOVENIA UNIDA
Personería Jurídica: Decreto Nº 1933/62 - Registro C-3754-350782

CONVOCATORIA

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria Nº 59, que se realizará el día 27 de abril de 2008, a las 9.30 hs. en el local de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de 2 socios para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
- 2) Lectura del Acta de la Asamblea anterior.
- 3) Consideración de la Memoria, el Balance General, la Cuenta de Gastos y Recursos y el Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al Ejercicio comenzado el 1. de Enero de 2007 y finalizado el 31 de Diciembre de 2007.
- 4) Aprobación de la cuota social, a partir del 1. de Enero de 2008.

Transcurrida una hora después de la fijada en la Convocatoria, la Asamblea se realizará conforme al artículo 16º de los Estatutos Sociales, con el número de los socios presentes.

EL CONSEJO DIRECTIVO